peälikuga ka tehtud, kuida temmale olli möistetud.

Jummal panne silmad ja körwad kinni, nisugust hirmust asja kuulmast ja näggemast ja anna kõige ma-ilmale omma tõssist usko, mis mitte innimesse seädmistega seggatud ei olle, waid mis puhta pühha kirja järrele saab kulutud, siis ei sa wissiste mitte nisugused rängad asjad ette tullema; kus jääb siis ka liggimese armastus? Kus jääb siin Jummala kartus, kui meie warresed ehk muud lomad ja asjad Jummalaks peame, siis on ellaw Jummal meie südddamest hopis kaddund, sest Temma ütleb jo: „Sull' ei pea teist Jummalat minno körwas ollema!"

Nüüd on sesamma Kahn Samil Wennemaal wangis, kas temma omma endise ello peale taggasi mõtleb ja kahjatseb kõik sedda kurja, mis temma ma peal teinud, ei olle meie assi järge pärrida, waid jägo selle holeks, kes ellawate ja surnute peale üks kord kohhut möistab ja iggaüks katsugo, et temma isse woib seista, Kristuse kohto järje ees!!

Se essimese kässo sees
Kül seisab selgest meie ees:
„Teist Jummalat ei pea sa
„Mo körwas mitte piddama!" —
Kui paljo neid, kes sest ei tea,
Ja kui ta teab, siis sest ei pea,
Waid kui ta warrest lendma näeb,
Se jummalaks taal kohhe jäeb!
Ni tühhi on weel rahwa arro,
Mis mattab ilma ello mörro.

Mis on innimene?

Juda rahwa ramatus „Palmud" seisab luggeda, mis üks Rabbi ehk Judarahwa öppetaja „Eleangar" sest ütleb, kuida teeniad inglid Jehowaga olla rääkinud.

Inglid ütlesid: „Mis on innimene suur assi, et Sa tedda ni kõrgese tõstad, et ta ülle keige peab wallitsema ma peal? Innimene ei olle jo muust, kui uhkusest halpimisest ja tühjast melest kokko pandud. Mil aeal saab temma